# Pokochać ciebie to duszę zaprzedać

Słowa: **Switłana Jowenko** | Muzyka: **Wojciech Jerka**

Pokochać ciebie to duszę zaprzedać.
To kochać rozpacz, głębinę i bezdeń.
To kochać „byłam” i całować „jestem” —
Tak, przy rozstaniu, właśnie kocham ciebie.
Dziecięcym głosem, cieniutkim głosikiem
jeszcze moja miłość tobie cicho przeczy,
lecz żebrzące oczy
patrzą tej ucieczki,
kiedy piaskiem złotym nagle się rozsypiesz.

Jeszcze i tkliwości nie zabrakło dłoniom,
jeszcze śmiech niestraszny, jeszcze cieszyć umie,
jeszcze zwykłe piegi są rudziątek tłumem,
jeszcze taka lekka suknia nieboskłonu.

Lecz nagle bladość szczęście z twarzy płoszy;
Nie mnie brzmieć teraz w drżeniu głosu twego,
już rozłączeni, to nasz biegun, biegun —
uspokoiły się żebrzące oczy.

Jestem tak spokojna, jakbyś mnie pochował.
Nie dręcz się, przecież wiedziałam, że zginę.
Ale jej… obiecaj, nie zdradź jej, jedyny.
Kochaj, kochany.

Nie bolą te słowa.